

*Rezistența
armată
anticomunistă
din
România*

VIOREL BODIU

Fratele meu, ostaș în divizia „Tudor Vladimirescu”, împușcat ca anticomunist pe Dealu Crucii

Fratele meu, Ioan Leonida Bodiu s-a născut în Poiana Iivei, județul Bistrița-Năsăud; tatăl nostru, Ioan Bodiu era învățător, național-țărănist, iar mama căsnică. Părinții ne-au murit de tineri, iar noi copiii, rămași orfani, am fost crescuți de bunici.

După absolvirea școlii primare, fratele meu a urmat Liceul militar „Mihai Viteazul” din Tg. Mureș, apoi școala militară din Sibiu, iar ulterior Academia Militară la București. În tot acest timp, l-a avut, ca tutore și îndrumător, pe profesorul de limba română Flores Al. George din Sângeorz Băi (Bistrița Năsăud).

Ioan Leonida Bodiu s-a logodit cu Lizica Zafirescu din Ploiești, dar nu a mai apucat să se căsătorească cu ea, întrucât a plecat pe frontul de Est. Logodnica lui a fost singura care l-a păstrat o fotografie, deoarece ulterior, de frica Securității, rudele au ars toate fotografiile și cărțile lui.

Încă din liceu, tânărul Bodiu a fost un mare patriot român și un aprig adversar al comunismului, mai ales când a aflat că unii dintre colegii săi au aderat la mișcarea comunistă aflată în ilegalitate.

Ca militar, a luptat pe frontul din Crimeea, unde a și căzut prizonier. Acolo, în prizonierat, s-a ivit marele său moment de răscruce, când, morit de propaganda procomunistă, a și căzut în capcana întinsă de adepții Moscovei și, luând lădăul drept rai, și-a și dat asentimentul să facă parte din divizia „Tudor Vladimirescu”. Încadrat deci în această divizie, a luat parte la echiparea, instruirea trupei și luptele împotriva nemților pe frontul din Cehoslovacia, unde a căzut prizonier în timpul unei misiuni în Munții Tatra. Dus în Germania, a întâlnit – în timp ce era în prizonierat la nemți – pe un general german, al cărui translator fusese în țară, înainte de a pleca pe frontul de Est, întrucât cunoștea bine limba germană. Generalul l-a eliberat din lagărul de prizonieri și l-a oferit un serviciu, pentru a-și putea câștiga existența.

Ioan-Leonida Bodi
puțin timp înainte de a fi ucis

Dar în vara anului 1947, dorul și dragostea de neam i-au adus în țară. A fost arestat la graniță, unde i s-au confiscat și toate bunurile pe care le avea asupra sa. Totodată i s-a înscenat un proces, care a durat un an de zile, fiind judecat în stare de libertate. Abia cu ocazia acestui proces, conștiința fratelui meu s-a dezmetit. Luptase cu gândul la o lume mai bună, și se trezea acum în lea.

Căștigând procesul, I.L. Bodi a dat la rândul său în judecată statul român, pretinzând să i se restituie lucrurile confiscate la graniță, să fie reîncadrat în armată și să i se plătească solda din urmă.

Rezultatul procesului intentat de el a fost faptul că i s-a repus pe rol dosarul cu procesul precedent, fiind învinuit că ar fi trădător de patrie. Citația i-a fost trimisă în mod intenționat cu întârziere, fiind astfel judecat și condamnat în lipsă la 25 de ani de muncă silnică, sentința fiindu-i adusă la cunoștință de avocatul care i-a apărut și care i-a sfătuit să dispară sau să treacă granița, deoarece nu are nici o șansă să scape de condamnare.

Dar dragostea de țară și ura împotriva comunismului – sentiment poate compensator pentru faptul că la un moment dat s-a lăsat amăgit de această utopie – precum și speranța de a putea să facă acum ceva pentru patria sa, i-au determinat să organizeze o grupare de rezistență anticomunistă de uni numită „Sumanala neagră”, iar de alții „Liga apărării naționale creștine”, care s-a format pe Valea Rebrul, lângă Năsăud. El a reușit să recruteze în această organizație peste o sută de persoane, avându-l ca ajutor în acțiunea sa pe Ionel Dumitru din Rebra. Tatăl acestuia fiind născut în Rebrșoara, unde avea multe rude, I.L. Bodi a locuit și el aici, la o rudă, Ioan Burdet, care avea în centrul comunei o cărciumă. De altfel, cei mai mulți dintrii membri organizației erau originari din cele trei sate – Rebrșoara, Rebra și Parva – și erau toți dotați cu arme, iar I.L. Bodi, în afară de armă și pistol, avea și aparat de radio de emisie-recepție.

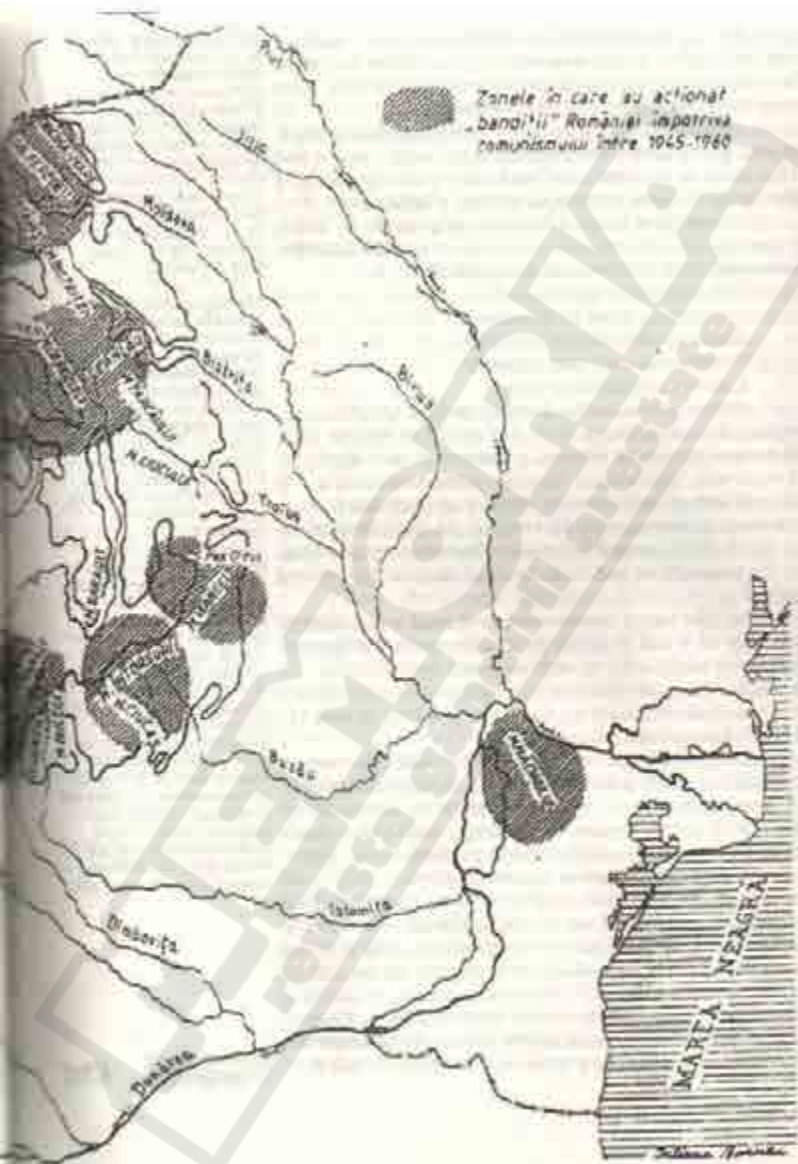
Din organizație făcea parte și un sas, Toma Penfecher, care, în urma unei cerți cu Vasile Rus din Parva, s-a dus la Securitate, denunțând toată organizația.

În ianuarie 1949 au început arestările, cei mai mulți fiind ridicați în ziua de 21 februarie; peste o sută de persoane, dar I.L. Bodi a scăpat atunci de arestare.

I.L. Bodi s-a ascuns în comuna Sângeorz-Băi, de unde era țînica sa după mamă, și unde avea o rudă și un bun prieten, Alexandru Moraru, fost șef de sector la Militia din Năsăud, care aderase și el la organizația inițiată de I.L. Bodi

Zonele în care au acționat
„bandiții” României împotriva
comunismului între 1945-1960

Ștefan Popescu

și în care acesta avea mare încredere, ținându-l la curent cu toată activitatea. Și tocmai acest prieten l-a trădat. L-a invitat în casa părinților săi, la botezul unui copil al surorii sale, după care a telefonat la Securitatea din Bistrița.

Asta se întâmpla la 26 aprilie 1949, după miezul nopții. În timp ce I.L. Bodiu se pregătea să se culce, casa a fost înconjurată de securiști, care l-au arestat și l-au transportat la Bistrița cu o mașină ARO, legat la mâini și la picioare.

Odată ajuns acolo, a fost aruncat în celula nr. 2. Eu, fratele său, Viorei Bodiu, care mă afluam într-o celulă alăturată, l-am auzit cântând o priceznă bisericească:

*„Veți veni lișuse, știu că veți veni,
și pe nori cu slavă Tu veți coborî,
Mare va fi ziua când ai să coborî,
Sărbătoarea celor fără sărbători”.*

L-am recunoscut după voce...

Chiar în prima zi a fost anchetat de subil. Liviu Pograțiu, împreună cu alți câșăi, iar a doua zi a venit un colonel de la Cluj, evreu din Ardeal, cu care I.L. Bodiu stătuse în lagărul de la Auschwitz, printre evrei, și care – odată întors în țară – a devenit colonel de Securitate. Când s-au găsit față-n față, colonelul l-a recunoscut și l-a întrebat: „Ce crezi, Bodiu, că ve ieși din toate astea?” La care I.L. Bodiu i-a răspuns: „Știu că din două are să iese una: ori viu și liber, ori mort pentru patrie!”

Nu știu cum a decurs ancheta și dacă a fost torturat, știu doar că a stat în celula nr. 2, unde seara era legat cu mâinile la apate, ziua cu mâinile legate în față, și nu i se dezlegau nici o să mănânce, fiind ajutat la masă de către o elevă de liceu. Închisă și ea, fiica lui Ioan Burdui, la care I.L. Bodiu fusese găzduit odinioară.

În ziua de Paști, soțiile, părinții sau frații celor deținuți au adus pachete cu pescă (cozonac), ouă roșii și alte bucate, pe care gardienii le-au închis într-o magazie, după care au făcut porți, pentru fiecare, reunindu-i pe deținuți la o masă comună; la urmă, l-au adus la masă pe căpitanul I.L. Bodiu, tot cu mâinile legate, și l-au așezat lângă mine. Ofițerul de serviciu, Szabo, mi-a spus: „Mă, Viorei Bodiu, dă-i să mănânce și lui frate-tu...”, la care eu am început să plâng și i-am zis: „Astăzi e ziua de Paști, zi în care raiul este deschis și pentru cei păcătoși. Care frate-miu cu ce a păcătuit, de are mâinile legate, ce să-i hrănesc eu?” Atunci toți au început să plângă și nimeni nu a vrut să mănânce. Am observat că și lui Szabo îi picurau pe veston boabe de lacrimi, neputându-se abține nici el. A făcut stângă-mprejur și a plecat, întorcându-se abia după

Mărturia aceasta, făcută la 14 Ianuarie 1998 de către Viorei Bodiu, agricultor pensionar, fratele căpitanului executat Ioan Leonida Bodiu, a fost consemnată de către dl. Anghidim Ureche, domiciliat în Poiana Ivei, nr. 323, jud. Bistrița Năsăud, vecin cu familia Bodiu și care l-a cunoscut pe I.L. Bodiu încă din copilărie.

Am mai spus-o; e o mare greșeală ca, pentru indiferent ce faptă reproabilă în care au fost implicați mai mulți, direct sau indirect, să-i culpabilizăm pe toți, luând așa, la grămadă, așa, de pică, cât de odios o fi fost regimul comunist – și a fost – nu-i putem acuză pe toți membrii de partid; sau pe toți securiști, vinovați de cătea crime a comis Securitatea; cum nu putem arunca anatema pe toți ostașii români care, căzuți prizonieri la sovietici, au intrat în diviziile de tristă amintire „Tudor Vladimirescu” și „Horia, Cloșca și Crișan”. În astfel de situații, dreapta judecată ne obligă să nuanțăm. Și să analizăm caz cu caz, cu răbdare și minuție, mai înainte de-a ne pronunța. Un asemenea caz este cel al ostașului român Ioan Leonida Bodiu, despre care ne vorbește acum fratele său, Viorei Bodiu, autorul articolului de față.

Cum se vede din articol, credem că e un caz demn de o înșelăciune antică.

Luptător mai întâi contra comunismului, locotenentul Bodiu cade prizonier la sovietici, apoi, sedus de utopia mandatorienă, intră în divizia „Tudor Vladimirescu”, luptă cu această contra nazistilor, cade prizonier la nemți; ca, după

terminarea războiului, să revină în țară. Aici, dând față cu regimul comunist, se produce dezmetecirea. Sau re-frezirea. Drept care pune mâna din nou pe o armă, angajat pe deplin în lupta anticomunistă. Prin,

va fi ucis și aruncat într-o groapă comună pe dealul care se întâmplă să se și numească „Dealul Crucii”.

În fața acestui destin ne punem întrebarea: dacă ofițerul Ioan Leonida Bodiu ar mai putea fi culpabilizat

oă, la un moment dat, din cine sile ce motive (obiective?, subiective?), a acceptat să intre într-o

divizie ca „Tudor Vladimirescu”, etichetată, cum bine știm, ca o divizie a trădătorilor de țară.

Credința noastră este că, datorită morții sale eroice, nu se va găsi nimeni să

ritice piatra și s-o anunce în acest om. Tregicul său deslin trebuie integrat unei

mai mari tragedii, a înșelăciunii noastre țării, căzută sub

oțma ruzo-comunistă care ne-a călcat pe toți în picioare, după bunul ei

plac.

aproape o oră. Când a revenit, a adus cheile de la cătușe și l-a dezlegat pe fratele meu, după care nu e mai fost legat.

În totul nostru erau și cinci preoți, care au început slujba de înviere după dalina creștinească. I.L. Bodiu trănând locul cantorului, cum o făcea și în sat la noi. După care au cântat cu toți „Cristos a înviat!”, apoi am început să mâncăm. După masă, am fost vârați din nou după ușile zăvorăite. Iar eu, până la 23 iunie, l-am tot auzit noaptea pe fră-miu cântând „Cristos a înviat!” și „Veți veni lause, știu că veți veni!”, după care nici nu l-am mai văzut.

În noaptea de 23 iunie Leonida Bodiu, Ioan Burdet din Rebrșoara, care l-a găzduit, și Toader Dumitru din Rebra, ajutorul celui dintâi, au fost uroați într-o mașină, duși pe Dealul Crucii (Dealul Căpătâniei), situat între Rebra și Nepos, și împușcați toți trei, în zorii zilei de 24 iunie, 1949, ziua de Sânziene.

Plutonul de execuție a fost format din silit: Liviu Fongraju – comandant, plut. maj. Liviu Herta, plut. Traian Seseman, sergent de milite Gngore Pop, iar sofer a fost unul Pentecher, dar nu cel care l-a trădat, ci altul.

După această „ispravă”, l-au trimis pe omul de serviciu de la primăria din Nepos, care l-a îngropat pe toți trei într-o groapă comună, unui pește altul, fără coșciug și fără preot, ca pe niște vițe, chiar acolo, pe Dealul Crucii (al Căpătâniei).

Eu am aflat de cele întâmplato de la soția lui Teodor Mihadaș, care făcea parte din acest lot, și care mi-a transmis vestea prin semnele surdo-mușilor.

După câteva zile, l-am întrebat pe unul din echipa de execuție unde l-au dus pe cel trei, iar el mi-a spus că l-au dus să-l judece, iar ceilalți urmează să fie puși în libertate. Noi știm că s-a întâmplat de fapt cu ei, dar ce puteam să facem?

La două luni de la arestare ne-a transferat la Cluj, ca să ne judece Tribunalul Militar. Cel trei împușcați au fost dați dispăruiți, judecați și condamnați la oăte 20 de ani – muncă silnică, iar restul lotului la pedepse între unu și 15 ani. Îi enumăr pe câțiva, de care îmi mai amintesc: Domnita Burdet, elevă la liceu (1 an și 6 luni), subsemnatul, Vioarei Bodiu, fratele căpitanului Ioan Leonida Bodiu, cel executat (2 ani), C-tiș Tonegaru (2 ani), scriitorul Teodor Mihadaș, care a decedat de curând la Cluj (7 ani), Toma Pentecher, cel care ne-a trădat (12 ani), iar preotul Vădeanu – 15 ani.

Mai arăt că unii au contestat avansarea la gradul de căpitan a lui Ioan Leonida Bodiu în cadrul Diviziei „Tudor Vladimirescu”, întrucât nu există documente